

Soru-Cevap

Soru: Bizlerin ve başkalarının bazı hitaplarında Mescid-i Aksa hakkında “Harameyn-iş Şerifeyn’in [Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi] üçüncüsü” ifadesinin kullanıldığını mülahaza ettim. Oysa Mescid-i Aksa şeri hükümler açısından Harameyn-iş Şerifeyn’den [Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi’den] farklıdır. O halde bu ifadenin kullanılması caiz midir?

Cevap: Eğer asli sayıya ilhak edilen sayı asli sayının aynı cinsindense bir sayının başka bir sıra sayısına ilhak edilmesi caizdir. Bu açık bir karine eşliğinde hakikat yada mecaz üzere olsun fark etmez. Lügatte mecazı kabul etmeyen bir kimseden başkası bunu inkar edemez.

Doğru olan şudur ki bu ifadenin kullanılması caizdir. Çünkü Mescid-i Aksa’nın Harameyn-iş Şerifeyn ile önemli bir ilişkisi vardır. Mesela sen cesur ve yürekli falanca kişi hakkında “Aslan gibi” bir adam diyebilirsin. Oysa o, hakikatte aslan değildir. Burada mecaz konusuna girme maksadında değiliz. Zira mecaz, hem lügatte hem de Kur’an’da açık bir şekilde mevcuttur.

Kur’an-il Kerim’de şu ayet varit olmuştur:

... **“Eğer siz ona (Resulullah'a) yardım etmezseniz (bu önemli değil); ona Allah yardım etmiştir: Hani, kafirler onu, iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmışlardı; hani onlar mağaradaydı...”** [et-Tövbe 40]

Gördüğünüz gibi Allah Subhânehü, Resulullah ve Ebî Bekir hakkında [] **“iki kişiden biri olarak”** ifadesini kullanmaktadır. Oysa Ebû Bekir resul değildir. Ebû Bekir [RadiyAllahu Anh]’ın, Resulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]’e ilhak edilmesi ancak takva, sıdk, salih amel ve benzeri hususlar ilişkisinden dolayıdır...

Size açıklayıcı olması amacıyla artı olarak Salahaddîn [Rahimahullah], Kudüs’ü haçlıların pisliğinden kurtardığında Kâdi Muhyiddîn Zekiyuddîn’i, Kudüs’ün kurtarılmasından sonra ilk cuma hutbesini okumakla görevlendirdi... O da hutbesinde Mescid-i Aksa hakkında şunları söylemiştir: “... O, iki kıblenin ilkidir, iki mescidin ikincisidir, Harameyn-in üçüncüsüdür, iki mescitten sonra ziyaret yapılacak tek mescittir ve iki mekandan sonra parmakla gösterilecek tek yerdir.” Rahimahullahın Vefayât-ul Ayân eserinin 4. cüzünün 232 ila 235 sayfaları arasındaki hutbesine bakınız.

H. 02 Rabi’us Sâni 1431

M. 16 Mart 2010